

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Imod den lille Anklager, det er Prof. H. C. Ørsted, med Beviis for at Schellings Philosophie er uchristelig, ugudelig og løgnagtig

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 36. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1815_248-txt-shoot-idm863.pdf (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Spørge vi nu, hvad Forskjel der er imellem den første og anden Anklage, da er det kortelig denne: i Recensjonen beskyldtes jeg for at forvirre Folket i Religjonen, altsaa for at være en Kiætter og falsk Prophet, her anklages jeg for at være en Mand af skrøbelig Dømmekraft og ringe Indsigter, der skriver uden roligt Overlæg og letsindig bekjendtgjør sine umodne Indfald, uden et Øieblik at lade sig standse ved det, som vise og gudfrygtige Mænd have sagt tvert derimod, og uden at lade sig afskrække ved de Fordømmelsesdomme hans vilde Lyst til overalt at finde Ondskab og Had til Lyset indgiver ham. Nu kan vist nok Prof. have Ret i at dette er haardt nok, ligesom jeg ogsaa mener det er Løgn nok, men da det Alt skal være mit Troessystem og dets Forkyndelse ufortalt, og det netop var denne, jeg før anklagedes for, og det Eneste jeg i Grunden gjør mig stort ud af at forsvare, saa mener jeg Hver kan indsee hvi jeg kalder min Anklager lille, og med hvad Ret jeg blæser ad hans Stævnamaal. Om min Dømmekraft er skrøbelig og mine Indsigter ringe imod Professorens eller i det Hele, og om jeg skriver letsindig og uden Overlæg i lærde og curieuse Materier, det kan jeg ganske rolig lade Folk dømme om, som de har Forstand og Villie til. Min Tænkemaade mod Næsten kan jeg ogsaa ganske rolig lade fortælle og bagtale, saalænge Man ei beskylder mig for at føre et ondt og ukjærligt Levnet. Kun naar Man beskylder mig for vildfarende og forvirrende Lærdom, kun da maae jeg reise mig djærv og æske til Strid, og tirre og trodse, saa Modstanderne enten nødes til at tale reent ud af Skiægget, eller og til ved at tie eller snoe sig fra Beskyldningen, lære Folket, at det maae være Sandhed jeg taler om Gud og Hans Ord, siden de Lærde og Kloge, der saaledes skjære Tænder over mig, dog, naar det gjælder, ei vove at antaste den Lærdom jeg fører. Beskiæmmes, det skal da Sandheds Modstandere, hvad enten de tie eller tale, beskiæmmet er Professor Hans Christian Ørsted, beskiæmmet skal han vorde mere og mere, jo længere han vedbliver at antaste min Tale, thi i Jesu Navn har jeg talt uden Skrømt, og Han haver lovet, at give Sine Tjenere Mund og Viisdom, for hvilken ingen Modstander skal kunne staae, Han haver holdt det hidindtil og Han vil holde det fremdeles, thi Jesus Christus er i Gaar og i Dag og til evig Tid den Samme.